

Aynurə Əliyeva

Şəhid, leytenant Hafis Cavanşir oğlu Qasimov 1998-ci il iyul ayının 18-də Naxçıvan Muxtar Respublikasının Culla rayonunun Camaldın kəndində anadan olmuşdur. 2004-2012-ci illərdə Camaldın kənd tam orta məktəbində oxumuş, VIII- sinfi bitirdikdən sonra 2012-2015- ci illərdə Naxçıvan şəhərində yerləşən Heydər Əliyev adına Hərbi liseydə təhsil almışdır. 2015-ci ildə hərbi liseyi bitirərək

ti dövründə bir sıra nailiyyətlər qazanmış, hərbi hissə və Birlik Komandanlığı tərəfindən dəfələrlə təltiflərə layiq görülmüşdür.

2020-ci ilin oktyabrın 14- də işğal olunmuş Azərbaycan torpaqlarının azad olunması uğrunda Füzuli-Cəbrayıl istiqamətində gedən döyüşlərdə qəhrəmancasına şəhid olmuş, bu istiqamətdə yerləşən bir neçə kendin və Xüdaferin körüsünün düşməndən azad olunmasında iştirakı olmuşdur.

Anası Nigar xanımın dedikləri: Mən şəhid balamı- Hafisimin anası-

Oranı bitirdikdən sonra bir hərbiçisi kimi işə başladı. Hafisim də öz böyük qardaşını özünə nümunə götürdü. O da böyük qardaşı kimi hərbiçisi olmağa qərar verdi. İkinci oğlum isə müəllimdir. Mənim hər üç oğlum vətənpərvər ruhda tərbiyə aldılar və vətəni hər bir nemətdən uca tutdular. Biz onlara körpəlikdən vətən sevgisi aşıladıq.

Hafis çox həvəslə oxuyurdu hərbi məktəbi. Onun uşaqlıqdan ən ümdə arzusu isə vətəni azad görmək idi. O, çox istəyirdi ki, işğal altında olan tor-

Şəhid anası: “Vətənin şəninə yazılan hər zəfər nəğməsi toysuz-büsatsız Hafisimin büsat nəğməsi olsun”

H.Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə daxil olmuşdur.

Kursantlıq illərində 2018- ci ildə Azərbaycan ordusunun yaranmasının 100-illiyi ilə əlaqədar olaraq keçirilən

yam. Mən bu torpaqların qəhrəman oğullar böyüdən, şəhid verən mübariz analarındanam. Üç oğul anasıyam, Hafis isə sonbeşiyimdir. Onu mən körpə uşaq kimi çox istəmişəm

paqlarımız qarətdən azad olsun. Düşmənlə münəqişəyə səbirsizləndirdi Hafis. Mühərribə yolu ilə də olsa, vətən işğaldan azad olunmalıdır deyirdi. O uşaqlıqdan kiçik qəlbində böyük vətən sevgisi yaşadırdı. Onun amalı da, arzusu da yönü də vətənlə bağlı idi. Oxuduğu məktəblərdə də bu amalı, bu sevgisi müəllim kollektivi və aidiyyəti qurumlar tərəfindən yüksək qiymətləndirilir, diplomlar, fəxri fərman və adlara mükafatlandırılırdı.

Hafisim çox az yaşadı, çox az ömür sürdü, ancaq onun o az ömründə göstərdiyi qəhrəmanlıqlar, gördüyü işlər hər igidə, hər oğula qişmət olmur.

Təzəcə bitirib 1 il idi ki, işləyirdi mənim cəsur balam. 27 sentyabr 2020 -ci ildə 20 gün amansız döyüşlərdə sözün əsl mənasında şücaət göstərdi. Torpaqlarımız, eyni zamanda ən qədim keçmişimizin yadigarı, milli-mənəvi dəyərimizi Xüdaferin körpüsünün uğrunda döyüşlərdə şəhid oldu. Uşaqlıqdan “Ya Qarabağ, ya ölüm” deyən Hafis Qarabağ uğrunda canını fəda etdi. Döyüş yoldaşları onun neçə-neçə mənfur düşməni öldürdüyündən, necə düşməni texnikasının qənimət kimi əldə etdiyindən danışdırdılar. Oğlumun yaşı az olsa da, onda bir müdriklik vardı. Yetişkin insana xas olan qorxusuzluq, təmkin, səriştə vardı. Bu xarakteri də məhz onu qəhrəmanlığa apardı.

O amansız, sənəgimək bilməyən döyüşlər zamanı bütün analar kimi mən də çox narahat idim. Hafis bunu bildirdi, ona görə də, imkan tapan kimi telefon zəngi edib deyirdi ki, ana,

məndən nigaran qalma, ermənini bu torpaqlardan dəf etməyincə qayıtmayacağıq. Yanımda neçə-neçə çiyindəşlarım, cəbhə yoldaşlarım, qardaşlarım şəhid olub, mən onların qanını alacam. Yalvarırdım ki, Hafis, qurban olum, özünü qoru deyirdim. Son günə qədər biz telefon əlaqəsi saxladığımızı. Məni o qədər əmin edirdi ki, özü ilə bağlı, deyirdi ana, gələcəm qardaşıma toy edək. Hələ də inana bilmirəm ki, mənim balam artıq yoxdur...

Hafisim məni çox sevərdi, mənə çox bağlı idi. Demək ki, vətənimizi məndən də, canından da çox sevdi ki, hər şeydən, hətta öz bahar ömründən belə keçməli oldu...

Bir il idi görmürdüm oğlumu. Məzuniyyətini gözləyirdim. Qışda gələcəkdi mənim qəhrəman balam. Biz onun gəlişini bayram kimi gözləyirdik. İgid balam, Hafisim gəldi, ancaq o sevdiyi al bayrağa bürünüb gəldi...

Mənim oğlum yüzlerle şəhid balalar kimi ölümü ilə ölümsüzlük yazdı. Onlar tarixə şan qatdılar. Özü ilə gətirdiyi, qanı ilə əla boyadığı o müqəddəs bayrağımızı da qapımızdan, ən uca yerdən asdıq. Axi, o balamın “Uğrunda ölən varsa, vətəndir” deyib uğrunda həlak olduğu yenilməz bayrağıdır. O, mənə balamın müqəddəs əmanətidir.

Mən sözün bitdiyi yerdəyəm, övladdan başqa yol yoxdur. Ciyərinin en

isti yeri, ürəyinin şah damanıdır övlad. Bir ömür özünü həva etdiyindir övlad, can içində can parçasıdır övlad...

Danışmağa nəfəsimin kəsəri, yeriməyə dizimin təkəri yoxdur. Sadəcə üzümü bu şanlı dövlətimin mənim kimi şəhid analarına, şəhid bacılana, şəhid ailələrinə tutub deyirəm: “Biz qənimizlə qəhrurumuzu bir anda yaşayan Azərbaycan qadınlarıyıq. Səbirli olaq, bu ağır yükü çətin də olsa, hər zaman daşıyacağıq. Bizim mübariz oğullarımız düşməne qalib gəldilər, onlar aydın səhərlər qoyub gətdilər səhərkə nəsilərə. Fəxr edək, mən fəxr edirəm ki, mənim Hafisim vətən uğrunda can verdi. Mərd gətdi, qəhrəman gətdi.

Bu sınıq qəlbimdən, yaralı köksümdən gələn sözlər odur ki, tək vətən sağ olsun...”

Oğullarımızın qanı yerdə qalmadı. Biz qalib olduq. Torpaqlarımız işğaldan azad olundu. Hafisimin ruhu şadırdır, rahat uyuşsun mənim körpə fidanım. Qəhrəman cərgəsində sırası qəhrəman balam...

Fəxr edirəm ki, balam qəhrəmancasına şəhid oldu. Onu mən laylakdan çox vətən nəğmələri ilə böyütmüşəm. Qoy bundan sonra mənim dövlətimin, mənim vətənimin şəninə yazılan hər zəfər nəğməsi toysuz- büsat-sız Hafisimin və bütün şəhid balalarımızın büsat nəğməsi olsun...

paradda iştirak etmiş və “Azərbaycan Ordusunun 100 illiyi (1918-2018)” yubiley medalı ilə təltif edilmişdir. 2019-cü ildə həmin məktəbi “Şəxsi heyətlə iş üzrə böyük komandirinin müavini” ixtisası üzrə bitirib.

2019- cü ildə Azərbaycan Respublikasının Müdafiə Nazirliyinin qərarı ilə “N” sayılı hərbi hissədə “Şəxsi heyətlə iş üzrə böyük komandirinin müavini” vəzifəsinə təyin edilmişdir. Leytenant Hafis Qasimov qısa xidmət

həmişə. O mənim qəlbimdə daha fərqli idi, daha başqa idi. Mən onun böyüdüyünü hiss etmirdim, o daim mənim üçün körpə, heç vaxt böyüməyən, evimin uşaq qalan övladı idi, məgərsən, o böyüyüb, hətta adını Azərbaycan tarix kitabələrinə həkk etdirəcək cəsarətə, meğrurluğa sahib bir qəhrəman olubmuş. Böyük oğlum da hərbiçidir. Camal Naxçıvan H.Əliyev adına liseyin bitirdikdən sonra Bakı Hərbi məktəbinə qəbul oldu.